

ærede sidste Taler har kunnet tage denne Tre-
deling i Forsvar. Da jeg hørte Noget om
Indholdet af Forsvarskommissionens Indstil-
ling, var dette eet af de Punkter, som jeg med
Frygt imødesaae, naar Sagen vilde komme for
her i Salen, idet jeg navnlig tænkte mig, at
den store Indflydelse, som jo naturligviis de
af denne Commissions Medlemmer, der tillige
ere Medlemmer af Rigsdagen, maatte have paa
Forhandlingerne her, vilde gjøre det van-
skeligt, ja maaskee umuligt, at faae dette Punkt
forandret, hvis Regjeringen sluttede sig til
Commissionen i saa Henseende. Efterat Re-
gjeringen ikke har gjort dette, antager jeg, at
der ikke vil blive, idetmindste ikke alvorligt,
Tale om at indføre Tredelingen, og den største
Vanskelighed, som jeg fra mit Synspunkt havde
tænkt mig ved Behandlingen af Sagen, er
saaledes fjernet af den ærede Minister. Jeg
skal strax sige, at jeg er fuldstændigt overbevist
om, at Commissionen ikke har foreslaaet dette,
uden fordi den har anseet det for retfærdigt
og billigt i det Hele taget, og jeg betvivler ikke,
at Forslaget er fremsat i den bedste Hensigt;
men hvad jeg paa den anden Side maa sige,
er, at de Grunde, der ere anførte af den ærede
Minister for ikke at gaae ind derpaa, fore-
komme mig saa slaaende, at Ingen, som
nærmere vil tænke over dette Spørgsmaal,
kan Andet end sige, at de maae ansees
for at være overveiende. Jeg skal ikke gjentage
dem, thi jeg antager, at Thingets ærede Med-
lemmer allerede have gjort sig bekjendte med
dem; kun skal jeg sige, at dersom denne Tre-
deling, hvorefter Nogle skulle uddannes i 5,
Nogle i 9 og Andre i 16 Maanedes, var
bleven beholdt, saa vilde det efter min Opfat-
telse omtrent være det Samme som at oprette
for deres Vedkommende, der skulle tjene i 16
Maanedes, nye Straffecompagnier. Saaledes
maatte det blive betragtet af Befolkningen i
dens Almindelighed, og, hvad der vilde være
det Allernødvendigste var, at denne Adskillelse ikke
kom til at ramme Dovenskab og Uvillie; thi i
saa Fald maatte det findes begrundet, at Ved-

kommende blev nedsat i en simplere Klasse,
men at den kom til at ramme Personer, som
paa Grund af mindre heldige Naturgaver i
enkelte Retninger ikke i Flinkhed kunde maale
sig med de Andre, hvilket efter min Mening
vilde være saa stabeligt for Staten og saa uret-
færdigt imod disse enkelte Individier, at jeg paa
det Allerbestemteste maatte have modsat mig
en saadan Inddeling, hvis der var bleven Tale
derom. Naar man siger, at de skulle have en
Belønning, som have udviist en større Flinkhed,
saa antager jeg, at de Fleste af dem, som man
saaledes stempler som dem, der have udviist
Flinkhed, med langt større Lethed have opnaaet
det Trin af Dygtighed, hvortil de komme, end
Tilsældet er med dem, der skulle betegnes som
uslinke; det er jo vitterligt for Alle, at de, der
have bedre Naturgaver i enkelte Retninger,
uden videre Besvær naae til det Maal,
som Andre med mindre gode Naturgaver,
selv med Anvendelse af den største Fleid og
Iver, ikke kunne naae, og jeg siger derfor,
at det vilde have været uretfærdigt ligeoverfor
disse Sidste at etablere en Tjenestetid paa 16
Maanedes, naar Andre kunde komme hjem efter
5 Maanedes Forløb. Jeg kan ikke Andet end
gjentage dette, fordi jeg er saa glad over, at
dette Stridspunkt ikke er bragt ind med Lov-
forslaget, og jeg maa hde den høitærede Krigs-
minister min Anerkjendelse derfor. — Der er
dernæst en anden anerkjendelsesværdig Grund-
sætning i den foreliggende Plan, og det er, at
Enhver, som attraaer at blive Befalingsmand,
først skal have staaet som Menig i Geleddet.
Dette vil virke overmaade velgjørende paa For-
holdet mellem Officerer og Menige i alle Ret-
ninger. Jeg skal ikke opholde mig videre der-
ved, thi det forekommer mig, at dette maa være
klart for Enhver; jeg skal kun sige, at det har
glædet mig at see, at denne Grundsætning nu
er slaaet fast. Uagtet de Bestræbelser, der vise
sig at være gjorte fra Regjeringens Side for at
gjøre den Byrde, der ved den almindelige Pligt
til at værne om Fædrelandet paalegges de En-
kelte, saa ligelig som muligt, have Forholdene